

KISPESTI HIRLAP

TÁRSADALMI ÉS VEGYESTARTALMU HETILAP.

Megjelenik szombaton.

Előfizetési árak:		FELELŐS SZERKESZTŐ:	FŐMUNKATÁRS:	Hirdetési díjak	
Egész évre	4 forint	HOLBESZ JÓZSEF.	BARTOS GYULA.	Egész oldal	25 frt — kr.
Fél évre	2 "	KIADÓ:		Fél oldal	14 " — "
Negyed évre	1 "	A LAPTULAJDONOS-BIZOTTSÁG.		Negyed oldal	8 " — "
Egyes szám ára 10 krajczár.				Nyolczad oldal	5 " — "
— Nyilttér sora 50 kr., Bélyeg-díj 30 krajczár. —				Tizenhatod oldal	4 " 50 "
SZERKESZTŐSÉG:				Legkisebb hirdetés	2 " 50 "
Kispest, Nagy Sándor-utca 46. szám.				KIADÓHIVATAL:	
				Kispest, Nagy Sándor-utca 46. szám.	

A dalárda ünnepe.

Társadalmi intézményeink közül kétségkívül a »Dalárda« az mely hivatásának jól felfogott érdekében működik.

A felebaráti szeretet és egyetértést hozták létre e kört és ezek váltak működésének erősséget képező alapjaivá.

A csemete, melyet aggodalmak között ültettek, sivar talajunkba, várákoson felül kezdte meg életerős vegetációját, melyet nyomon kísért a fejlődés fokozatában a gazdag virágfakadás, a közhasznú gyümölcsstermés.

Tapasztalt lélek, megfontoló elme és erélyes kéz munkáját tetelezi fel az eredmények, melyek mérlegelésénél az elért sikerek oroszán részét Schércz Ferencz lelkes igazgatásának kell tulajdonítanunk, ki páratlan igazságszeretettel, ügybuzgalommal és lankadhatatlan erélyességgel oazist teremtett a pusztaságba.

Szándékosan élek e hasonlattal, mert a mi társadalmi életünk üressége, közönye, összeférhetlensége rideg képe a pusztaságnak, melynek életjelenségei sötét problémái a természet mostoha viszonyainak.

Azok az erők, melyek a társadalmi életnek tartalmát adják, nálunk ha föl is lelhetők, oly elfajzásban mutatko-

nak, hogy az egészséges közszellem kifejlődésének tényezőit sem föltételezhetik.

A mostoha viszonyoknak kell betudnunk egyedül, melynek a különfajú gondolkodás, az önös czélokot hajhászó erők szétforgácsolása az átka, hogy a boldogulás Kánáánjába nem mehetünk.

Meddő minden kísérlet arra, hogy az elfajzás lejtőjén rohamosan lefelé-haladó társadalmunkat visszatartsuk, mert ha akadnak is eszközök, módok, erélyes munkáskezdek, akadnak a társadalmi újjászülésnek önzetlen hívei, akadnak ezzel szemben mindig diabolusok, kik szemfényvesztésekkel, daemoni eszközökkel szétépítik a törekvések már összefont szálait és már virágjában pusztítják el a jövő gyümölcseit, nehogy áldást hozhassanak.

Tapasztalatok igazolják, hogy az erélyes kéz, megfontoló elme önzetlen munkája a mi társadalmunkban a stréber törekvésekkel azonos, mert bárki legyen is az, ki uttörőül lépjen fel, bárki legyen is az, ki az elbukni készülő társadalmat nagy áldozatok árán is megmenteni igyekezzék, legyen a törekvés bármi tiszta, legyenek az eszközök bármi nemesek, legyen az akarat bármi erős, a titkon működő erők csakhamar megintatják alatta a talajt, kigyót-békát kiálltanak reá, hatalom hajhászással vadol-

ják, sárral dobálják, meggyalázzák és ha ezek után is folytatná a megkezdett üdvözítő munkát, a terrorizmus fegyvereivel szállnak sikra, a hamisság az igazsággal és tehetetlenné teszik erkölcsi működésében.

Hálátlan szerep a mi társadalmunkban a közszereplés, legyen bár a lelkiismeret tiszta, a munka áldást hozza, mert a közérdek, az igaz ügy harczosainak a polypkarok megrontására törnek.

Ilyen viszonyok uralma alatt merész alkotásnak látjuk a »Dalárda« intézményét és bár büszkeséggel szemléljük életerős fejlődését, mégis aggódunk jövőjéért.

A vihar gyorsan támad. Nálunk hazája van az egyenetlenség Borájának, mely ha feltámad és bennünket készületlenül talál, úgy elsöpri reményeink várait ép úgy, mint a belé helyezett féltett kincseket.

Aggodalmainkat némileg enyhíti az a tudat, hogy a »Dalárda« leszámolt ezzel a körülménnyel és már alakulásával biztosította magát a hirtelen támadó viharokkal szemben, mert Schércz Ferencz személye védő bástyája az áramlatoknak, oly biztosíték, mely föltétlenül a kör jövőjének zálogául tekinthető.

A »Dalárda« közszereplése igazolja életerősségét, de igazolja azt is, hogy

„A KISPESTI HIRLAP“ TÁRGZÁJA.

Emlékvész.

HOLBESZ JÓZSEF arcképleplezéséhez.

Miért harsognak úgy a harsonák,
Ki az, ki ma győzelmet ünnepel?
Vagy hősi harcra készül a tábor,
Lelkesült örömmel: csatára fel?

Derült az ég, fényes a láthatár
Nem vihart hirdetnek a harsonák . . .
Ünnep van ma: örömök ünnepe,
Szeretet, béke zeng ma hozsannát.

Multak emléke, mint borura fény,
Ragyog által ma egy emberöllön;
Honért élni, a hazát szeretni:
Érdemek érdeme mindörökön.

Titani harcok vész viharában,
Honszerelmed csak teltre szomjazott;
A szó, a toll volt hősi fegyvered,
Mely hirre hirt, fényt, győzelmet hozott.

Érdemed fája im kivirágzott,
Való váltotta be az álmokat
E kép dicsőíti mult tetteid
Fénynyel ragyogva be alkonyodat.

Szeretelünk tárgya lesz e kép,
Példa, mint szeressük hön hazánk
Ha véled éreznénk mindannyian
Boldogabb jövő hasadna reánk.

Alfa.

Szürkület.

Irta: Korányi Berta.

Hiába lestem őket egész nap. Nem mozdultak ki a házból. Pedig szerettem volna szemé közé nézni annak az embernek és kíváncsi voltam a fiatal asszonyra nagyon. Nap, nap után múlt, mintha csak kihaltak vagy elutaztak volna, néma és csöndes volt körülöttük minden, csak esténként kigyuló világosság árult el életet a függönyös ablakok mögött. És nekem tudnom kellett, hogy ott egy fiatal pár éli napjait s hogy az a férj az az ember . . .

És az ezelőtt örökké vig lány a diván szélire borult. Eleinte kissé csönd volt. A késő délutáni nap besütött a nyitott ablakon s meg-aranyozta az alkov karesú oszlopait, a diván szőnyegét és a virágos tapétákat. Lent az utcán valahol egy kintorna nyikorgott egyhangú, unalmas dallamot, az eres alatt, fiaikat étető fecskék lármáztak. Aztán lassú zokogás hangzott, mely hiszterikus göresökbe ment át. A karesú nyúlánk test vonaglott, mint egy kigyó darab a porban, tehetetlenül.

— De Jolán . . . édes fiam . . . mondogatta részvétellel egy öregebb asszony, meg-simogatva a lány durva vöröses haját — legokosabb volna, ha kivernéd a fejedből . . .

— Nem tudom . . . nem lehet . . .
Néhány percznyi szünet után, megszólalt megint félénken, kiméletesen az öreg:

Hát legalább jól tetted, hogy eljöttél . . .
A leány felült, könyes kisírt szemekkel beszélni kezdett.

— Emlékszik ugy-e, két év előtt volt itt, majdnem ugy mutatkozott be nagymamának is, mint a vőlegényem. Mindig így tett, nem tágitott mellőlem, soha sehol, nem eresztett közlembbe senkit, nekem százszor is megígérte, hogy elvesz és egyszer félig boros fővel skandalumot csinált a majálison, kijelentette, hogy lelővi azt, a ki rám meri vetni szemét, mert én az ő menyasszonya vagyok . . .

— Emlékszem . . . hallottam . . .

— Akkor olyan boldog voltam és büszke arra a kijelentésre, jóllehet tudtam, hogy ivott. Már várták mindnyájan az eljegyzést, de ő hallgatott és kerülni látszott a témát, valahányszor anyám czélozgatott.

Kezdett többet törődni a gazdasággal, napok hoztat kint veszekedett a béresekkal és napszamosokkal és szabad idejében nyulakra vadászgatott. Csak olykor jött hozzánk, ha apámnak beszámolt a heti munkáról, vagy ha

közéletünkbe még egy ilyen testület nincs, mely oly fényes eredményekről számolhatna be oly rövid idő alatt mint épen a »Dalárda«.

De nemcsak belső élete példás ennek a testületnek, nemcsak a vezetők erélye dicsérendő a törekvések kivitelében, hanem bámulandó az a helyes érzék, az a tapintatosság, melylyel ez a testület maga iránt érdeklődést kelt és az érdeklődők iránti háláját leróvni kívánja.

Ennek a helyes érzéknek és tapintatosságnak egy kiemelkedő bizonyítéka a f. hó 19-én rendezett ünnepély, mely *Ribényi Antal*, *Holbesz József* és *Kovács István* iránti hálás elismerés kifejezője volt egyrészt, míg másrészt kitüntetés volt a közpályán elismert érdemeknek.

Nem országos érdemek méltatását jelenti e kitüntetés, mely *Holbesz József*et díszelnökké, *Ribényi Antalt* és *Kovács Józsefet* dísztagokká emelte a közbecsülés színvonalán, hanem lokális érdemek, melyek a »Dalárda« fejlődésére anyagi és erkölcsi támogatás által jótékonyan hatottak.

Míg *Ribényi Antal* és *Holbesz József* érdemei a multak munkásságára is kiterjednek és általánosíthatók, addig *Kovács István* közjótékonyosságában, a közügyek iránti kiváló érdeklődésében keressük az elismerés nyilvánulását — mi ha nem is kimagasló érdem, de mindenesetre olyan példaadás, mely következményeit tekintve, erkölcsileg jutalmazandó.

Az ünnepeltek közül kétségkívül *Holbesz Józsefet* érte a legnagyobb kitüntetés, mert díszelnökké való megválasztása mellett még arcképét is leplezték és életrajzát, melyet a »Dalárda« iratott meg buzdítására a jövő generációnak, osztogatták a jelenlevők között.

Oly kitüntetés ez, mely nemcsak elismerése az érdemeknek de, bizonyos tekintetben halhatatlanítása is.

Az ünnepély a legmagasztosabb mozzanatok között folyt le.

Schércz Ferenc elnöki megnyitójában egyszerű, de meleg szavakban em-

lékezett meg az ünnepeltekről és a testület hálaérzetének kifejezéseket nyújtotta át a három díszokmányt, melyet az ünnepeltek látható meghatottsággal vettek át.

Ezt követte az arcképleplezés, mely *Holbesz József* életének és munkásságának méltó koronázásául tekinthető.

Ritka megtisztelő jutalma ez az elismert érdemeknek, melyre azonban *Holbesz József* multja és jelene rászolgált.

Kispest közönsége lelkében emléke élni fog ezeknek az érdemeknek és a minő kegyeletes lesz ez az érdemelismerés, ép oly kedves és becses lesz az az arckép, mely nem csak a »Dalárda«-é, de közvetve a közönségé.

Az ünnepeltek nevében *Holbesz József* válaszolt oly megindultsággal, hogy sokak szemébe önkénytelenül könny lopdzott.

Kötelességet teljesítettem mindig — ugymond — a kötelesség teljesítése pedig nem érdem. De érdem azok lelkében, kiknek irányába ez a kötelesség gyakoroltatik azzal a nemeskeblüsséggel, azzal a szívjósággal, azzal az önzetlenséggel, mely egyedül a magasztos lelkek sajátja.

Ezzel ért véget az ünnepély, melyet társas vacsora követett.

A társas vacsorán körülbelül 150-en vettek részt.

Társadalmi életünk színe-java képviselve volt, mely azt bizonyítja, hogy általános volt a meggyőződés az érdemek elismerésénél.

A vacsora folyamán egymás után hangzottak fel a tósztok, éltetve az ünnepelteket és közéletünk kimagaslóbb megjelent tagjait.

Az első felköszöntőt *Schércz Ferenc* mondta *Holbeszre*, utánna *Holbesz* a dalárda tagjaira, *Ribényi* a dalárda tagjaira, *Dorfner Kovács Istvánra* és *Ribényire*; *Kronavetter Dezső Schérczre* és *Császárra Dorfner Holbeszre*, mint a hazaszeretet magasztos példájára és ezzel kapcsolatban az ünnepélyen megjelent lőrinczi ifjakra, kiknek szeretetébe ajánlotta a nagy idők őszbe borul tanuját. *Tömböl*

Lajos Holbeszre és a »Dalárdára«. *Holbesz* Kispest polgárságára. *Tömböl Dorfnerre*, *Holbesz* a szentlőrinczi ifjuságra, *Holbesz* a hölgyekre, *Éder* a polgárok nevében *Holbeszra*, *Holbesz Schérczre*, *Schércz Császárra*, *Kronavetter* a meg nem jelenhetett tisztelők nevében *Holbeszra*, *Schércz Weckingerre*, *Holbesz* az *Ullmann* családra, *Dorfner Broneczra*, *Holbesz* a tantestületre, *Kronavetter Barák* őrnagyra üritettek poharat.

Az estély oly vidáman folyt le, hogy észre sem vették a hajnal beköszöntét.

Azt hisszük, hogy ez az ünnepély hosszú időre lesz emlékezetes azok előtt kik jelen voltak.

Ypsilon.

HIREK.

Az elmosott júniális.

A »Kispesti Jótékony Nőegylet« által, f. hó 20-ára a »szentlőrinczi népligetben« tervezett s tombolával egybekötött zártkörű nyári mulatságot az eső elmosta, melynek folytán a júniális e hó 27-ére vasárnapra halasztott. A meghívó szerint kedvezőtlen idő esetén a multság *Sohber István* vendéglő-helyiségében fog megtartatni. — Személy-jegy 50 kr. Család-jegy (2 személyre) 1 frt. — Kezdeté délután fél 4 órakor. — Ételekről és italokról a vendéglős gondoskodik.

Szerencsétlenség.

Borzasztó halállal mult ki *S. G.* honvéd kapitány neje, ki gyógy kezelés végett évek óta *Dr. Heia Mihály* kispesti orvosnál lakott. Az esetről a következő tudósítást kaptuk: F. hó 21-én éjjel *Dr. Heia Mihály* orvos különös zajra ébredt fel. Recsegést, ropogást hallott a szomszéd szobában, melyben *S. G.* honvéd kapitány neje lakott. A különös és fokozatosan növekedő recsegés, ropogás azt a gyanút keltette benne, hogy a szomszéd szobában valami bajnak kell lenni. Aggodalmak között rohant tehát a szomszéd lakosztályba, hol borzalmas látvány tárult

az uraság küldte valami üzenettel, ilyenkor mindig igen szeretetreméltó volt, de nem a régi többé.

Én észrevettem és egy este, mikor kint sétáltunk az illatos földeken, kérdőre vontam. Azt mondta, bántja, hogy el kell hagyni engem hosszabb időre. Tartalékos tiszt és fegyvergyakorlatokra hívják. De hat hét múlva visszajön.

— És elment . . . segített az öreg asszony.

— Elment . . . mondta a lány s könnyei fölszikadtak.

Az ablak előtt egy vadszóló levelet lebegtetett a szél, árnyéka ott mutatkozott az átellenes falon, azt nézte száraz, tágra nyitott szemekkel. És beszélni kezdett megint hirtelen — szinte gondolkodás nélkül hadarva.

— Csak akkor tudtam meg, milyen nagyon szeretem. — Bolond voltam, óh, de mekkora bolond!

Hogy nevetetett, mikor visszajött! A majorban rá emlékeztetett minden, az aléch, melyek a szomszéd puszták felé elágaztak, olyan hosszúaknak és üreseknek tündek, pedig hányszor jártuk meg ketten valamennyit. A lakását rendbe tartottuk anyámmal — a háza előtti kis kertet, a hogy mi neveztük, a parkot én ápoltam, megöntöztem a virágait, kigyomláltam az apró ágyakat s a falra föl futó venyigéket minden reggel megigazgattam, a hogy ő szokta, a hogy

tőle láttam . . . Ha fölébredtem reggel, ablakomból arra a zöld levelekkel befuttatott házra esett az első pillantásom s mikor az esteli hangszó nyugalomra hívta a fáradt munkásokat, én is oda tértem a Szűz szobra alá a béresek és napszamosok közé és imádkoztam érte. . . . Ugye édes nagyanyám, van, van lsten? . . .

Gyermekem, félrebeszélisz . . . hogyan volna.

— Vártuk. Elmult a hat hét, még csak négy, öt napja volt a szabadság idejéből, haza kellett érkeznie.

Egy vasárnap délután átmentünk *Jamásy ispánékhoz* a Gyula-majorba. Olyan különösek, tartózkodóak voltak azok az emberek, mintha valamit titkolnának, vagy félnének tőlünk.

Anyám elmondta otthon, a mit náluk hallott:

Károly az uraságtól még négy hetet kért, mert meg akar házasodni, jegyben jár . . .

Főlkaczagtam, nem akartam hinni, de a lapok is hozták, aztán az unokaöcsésével, az őrökkel a lakását is berendeztette, azt a négyszobás, kényelmes kis ispáni lakot, kétszáz lépésnyire az én ablakomtól . . .

— Ismertétek a menyasszonyát?

— Senki sem tudott róla semmit. Az öcsése beszélte, hogy esinos, félig gyermek. A butorok és berendezés elárulták, hogy jómódu, mert sokat és szépet hozott a házba.

Már az esküvő napja is ki volt tűzve, már a kocsi is ki volt rendelve az állomásra, hogy haza hozza őket a kész, puha fészekbe. Éjjelre várták; virasztottam és a kocsi zörgésére kiugrottam az ágyból, hogy meglessem őket az ablakból. De semmit se láttam, az éjsötét volt s a kocsi lámpái mellett csak elmosódó alakokat lehetett észrevenni, a kik mögött az ispáni lak kapuja becsapódott.

A sorsom tőrhetetlen volt, szenvedtem, kínokat álltam ki, de szerettem volna őket látni. Szemébe akartam nézni annak az embernek és kíváncsi voltam a fiatal asszonyra is, a kiért megcsalt, elhagyott. Azt hittem el fognak jönni hozzánk, de nem mozdultak ki a házból, atyám sem beszélt vele, embereit oda rendelte magához és ő intézte a sürgősebb dolgokat, különben is szabadsága volt még és az őrök dolgozott helyette.

— És nem láttad?

— De láttam. Tegnap este vacsora után kint sétáltunk a földeken, lehetett már vagy fél tizenegy, mikor haza értünk. Az augusztusi égről sűrűn hullottak a csillagok, szótlank voltunk, mint már hetek óta azok vagyunk, én azon gondolkoztam, talán most hullott le az én csillagom is a semmiségbe és sirni szerettem volna, hogy miért kellett nekem, épen én nekem, ilyen boldogtalanná lennem. Gondolataimból léptek zaja zavart fel, alig husz lépés-

fel előtte. A szoba lángban állott és fojtó füst tödült ki abból. Tétlenül állott e borzalmas látvány hatása alatt az első perczen, de a másikkban már erőlyesen fogott hozzá a mentéshez, a tűz elfojtásához, melyet a fellármázott szomszédok segítségével lokalizált is. A szerencsétlen nőt azonban nem lehetett már megmenteni. A segély későn jött. Szörnyű égési sebekkel borítva élettelenül találták meg az ágy előtt elterülve a földön, hová valószínűleg menekülése közben erőltlenül lerogyott. A pusztító tűz teljesen lemarta testéről a húst, úgy, hogy emberi formájára is alig lehetett ráismerni. A pestvidéki törvényszék a jelentés után nyomban megindította a vizsgálatot, mely azt derítette ki, hogy vigyázatlanság esete forog fenn. A beteges nő ugyanis szenvedélyes dohányzó volt és valószínűleg lefekvés előtt rágyujthatott egy cigarettára, melyet gondatlanul égve dobott el és ez okozta a tüzet. A tűz gyorsan harapodzhatt el és a fojtó füst rövid idő alatt oly hatalmas rétegekben tölthette be a szobát, hogy fuladás állhatott be, mely ellen bár látszólag erőlködött, küzdött, de menekülni már nem tudott. Így kerülhetett a földre, hol a pusztító tűz martaléka lett. A szerencsétlen véget ért matrona temetése f. hó 22-én ment végbe csendes részvét mellett.

Lemondás.

A »Kispesti tanítói járás kör« elnöke: Bertalan Béla, állami tanítónk, mint értesültünk, a központi választmánynak beadta lemondását. Hogy mi vitte ezen elhatározásra, azt nem is képzelhetjük, mert okot mi legalább nem tudunk, de igen is értesültünk arról az őszinte sajnálkozásról, mely a járáskör minden testületében a lemondás kényszer tudomásvételével nyilvánult. A járáskör egyik oszlopát vesztette el benné mint elnökbén, ki ügybuzgalmával a járás kör tanügyét illetőleg valósággal missziót teljesített.

Választmányi ülés.

A »Polgári Kör« választmánya f. hó 23-án ülésezett, mely alkalomból a folyó ügyek elintézésén kívül a következő fontosabb határozatok hozattak. Többeknek hozzászólásával határozatba ment, hogy a felmerülő panaszoknak, mely szerint sokan a tagfelvételi értesítést nem kap-

nyire előttünk közeledtek ketten: Károly a feleségével, velünk szembe, nem volt kitérés.

Ugy vártam a találkozást és mégis megremegett a szívem. Nem, nem is akartam őket látni, odasugtam apának, hogy ne szólítsa meg őket, ha elmennek mellettünk.

Elfordítottam fejemet, nem tudtam nézni, — egy halk jó estétre fejemmel biccentettem közben lopva néztem a fiatal párra.

Az asszonyka csinos, félig gyermek, és oly esdő szelid pillantással nézett rám, mintha azt mondta volna »ne bánts, hagyd őt nekem, hisz úgy szeretem.« Azután szorosabban simultak egymáshoz, az utánuk felkavarodó por, szinte egygyé látszott olvasztani őket.

Én lassan, nyugodtabban haladtam tovább, az az esdő szempár, mely benyomással volt lelkeimre. Nem, nem, nekem le kell mondanom!

De a tudat, hogy közelemben lássam boldogságukat, elviselhetetlennek látszott.

Este csomagoltam és eljöttem most ide kedves nagyanyám feledni, lemondani tanulni.

És a karsu lányalak oda omlott az öreg asszonyság elé. Az felemelte és ihlettel, szre-tettel csókolta meg a leány homlokát, őt oda vonva magához.

ták kézhez — eleje vétessék ezentul az értesítések átvételi szelvénynyel lesznek ellátva, mely igazolni fogja az átvételt. A kör ezentul állandó szolgát tart. A hírlapirodalom pártolása czéljából, nemkülönben a körtagok megfelelő szórakozására július 1-től a következő lapok megrendelése határozottatott el: »Budapesti Hírlap«, »Függetlenség«, »Bolond Istók«, »Kakas Márton«, »Budapesti Napló«, »Vasárnapi Ujság« »Kossuth Hírlapja«. A helybeli lapok közül egyedül a »Kispesti Hírlap« 2 példányban. Elhatározták egy nagyszabású ünnepély rendezését, melynek határnapjaul július 18-ika tüzetett ki. A tagságra jelentkezők közül egyhangulag felvették: Rác Ferencz, Vadász Márton, Dorfner Arthur, Horváth József, Démusz Károly, Bleiszner Vilmos, Utman Dávid. A pénztári jelentés, mely elég kedvező anyagi helyzetet tüntet fel, örömmel vétett tudomásul. Az ülés végén egy kis eszmeharc is keletkezett, mely a választmányt éjjeli fél 12 óráig foglalkoztatta. A vitának érdemleges határozata nem lett és ezért ez a következő választmányi ülésig elnapoltatott.

Bartos Gyula hőstette.

Ezen megtisztelő czimen közölt a »Kispest-Szt.-Lőrincz« lapjának mult havi egyik számában, a hírek rovatában egy kis közleményt, a melyben lapunk főmunkatársát, meghurczolta a nyilvánosság előtt. A napvilágot látott közlemény főmunkatársunkat, mint tanítót támadta meg abból az alkalomból, hogy Gesztesi Miksa, Gyula fiával szemben a házi fegyelem jogát gyakorolta. A valótlanágoktól és a sorokból kiszivárgó rozszakarattól eltekintve azzal zárult a cikkk, hogy e miatt egy a bünvádi feljelentés, mint a fegyelmi vizsgálat megindítatott. Ez utóbbi a valóságnak meg is felelt, mert a bünvádi tárgyalás f. hó 23-án meg is tartatott, melyen daczára annak, hogy Gesztesi Miksa magánvádló ügyvéddel is képviseltette magát, a járásbiróság főmunkatársunkat a könnyü testi sértés vádja alól felmentette, mely ítélet ellen azonban magánvádló képviselője dr. Schwarcz fővárosi ügyvéd a felebbezést egyidejüleg bejelentette.

A „Rudolf“ sorsjegy húzása.

A »Rudolf« sorsjegy húzását, mely június 26-ikára volt jelezve, a sorsjegy bizottság elnapolta, mivel aránylag a sorsjegy csekély kereslet tárgyát képezte és czéljának nem felelt meg. A húzás tehát október 1-ére lett elhalasztva, mit ez uton juttatunk a sorsjegy birtokosok tudomására.

Sertés közbvágó hid.

Fejlődő községünk napról-napra igényekkel, szükségletekkel lép fel, melyek kielégítést kívánnak a haladás érdekében. Mint megbízható forrásból értesítve lettünk, az előjáróság egy sertés közbvágó hid létesítésének eszméjével foglalkozik, mely mint javaslat a legközelebbi közgyűlés tárgysorozatának egyik pontját fogja képezni. Sokkal fontosabb e kérdés megoldása, mintsem egy pár sorral ezt a tervet regisztrálnánk. Tekintettel azonban, hogy lapunk jelen számának térszúke miatt e kérdéssel bővebben nem foglalkozhatunk, azt legközelebb kellő figyelemre fogjuk méltatni.

Járásbiróság Ujpesten.

A budapesti V. kerületi járásbiróságnál az ügyforgalom annyira felszaporodott, hogy a bíróság tagjai és alkalmazottai nem győzik a munkát. Az igazságügyminiszteriumnak elintén az volt a terve, hogy a bajon személyszaporítással segít, de utóbb arra való tekintettel, hogy Ujpest, a melynek 40.000 lakossa van és szintén az V. ker. járásbirósághoz tartozik, azt határozta el az igazságügyminiszter, hogy az ujpestiek régi óhaját teljesíti és Ujpesten önálló járás-

biróságot és telekkönyvvi hatóságot szervez, E reformok legközelebb életbe lépnek, az előmunkálatokat most végzik a miniszteriumban. (Kispesten is elkelve egy járásbiróság, mert nálunk több a pör, mint az ember. Szerk.)

Megyei tanító-gyűlés.

A pest-pilis-solt-kiskun megyei hivatalos tanítótestület Halason, 1897. július hó 6-án kedden d. e. 8 órakor a központi fiúiskolákban tartja meg évi rendes közgyűlését. A gyűlésen, mint halljuk, elemi iskoláink tanítói közül többen készülnek résztvenni.

Táncziskola.

Merkl József, közönségünk előtt is előnyösen ismert szakképzett táncztanító, újra Kispesten telepedett meg azon czállal, hogy nyári táncztanfolyamot nyit hat heti időtartamra. A táncz-tanítás Péter-Pál napján veszi kezdetét a Stefán-féle vendéglő elkülönített nagytermében. Beiratkozni szándékozók jelentkezhetnek a Stefán-féle vendéglőben a nap minden szakában. A táncztanfolyam két részből fog állani, 12 éven aluli és 13 éven felüli növendékekből. A 12 éven aluli jelentkezők 3 frt, a 13 éven felüliek pedig 6 frtot fizetnek. Tanítási idő a kicsinyeknek délután 5—7 óráig, a nagyoknak 8—10 óráig. Merkl Józsefet, iskoláját és kiváló módszerét a legmelegebben ajánljuk a közönség és a szülők jóakaró figyelmébe.

Ajánlat.

Stefán János mai hirdetését ajánljuk olvasóink b. figyelmébe.

Kispesti zeneszerző újabb dalai.

Bartos Gyula, lapunk főmunkatársának, kinek néhány dala (pl. »A kakuk dal«) nemcsak községünkben, de Budapesten is közkedveltségű, mint tudjuk a napokban három újabb népdala jelent meg Nádor Kálmán »Legujabb budapesti népdalok« című vállalatában. Az érdeklődők és zenekedvelők e népdalokat, melyek magyar rythmusuak a szerzőnél beszerezhetik kiállításí áron 30 krért.

Közgyűlés.

A »Petőfi ifjusági kör«, mely már rég hallatott magáról, jövő hó 5-én délután 4 órakor redkivüli közgyűlést tart, melyen a lemondás folytán megüresedett alelnöki állás lesz betöltve. A tagoknak a közgyűlést figyelmükbe ajánljuk, mert azon még több fontos ügy fog szőnyegre kerülni.

Ósbudavára Kispesten.

Olvasóink bizonyára megmosolyogják e cikkkely címét és a rovatvezető bizar ötletének tulajdonítják e látszólag kevésbé garantírozható hírünket. Pedig hát a maga valójában úgy áll a bál, hogy a »Polgári kör« Ósbudavarában állandó programmon tartott bohókás epizódok szinterévé avatja a Stefán-féle kert-helyiséget, hol július 18-án fényes ünnepélyt rendez. A rendező bizottság élén Schérecz Ferencz és Dorfner Antal állnak, kik bizonyára mindent el fognak követni, hogy egy napra Kispestre varázsolják a budavári tündérvet, hol szórakozásban bőven ki fogja vehetni részét mindenki, ki azon részt vesz. Bővebbet annak idején. (Confetti, szerpentin lesz-e? Szedő.)

Czigány virtus.

Az egyszer nem lopásról szól a krónika, hanem olyan virtusról, mely vért látott és könynyen emberhalállal végződhetett volna. A határ csárda környékén szombaton alkonyatra egy kisebb kaliberű czigány karaván ütött hadi szállást. A pihenést a beszélgetés és a gurgyízás tette természetesen kellemessé. Nagy tettekrol folyt a szó, közötté Peti czigány dicsőséges malaczlóplásáról is, melyért a vajda is megveregette a

vállát és leereszkedőleg imígyen gratulált: Bizony more ti mig sokra vihited! Ez sértette az egyik tábori kasza-kapa-kerülőnek érdemjeles virtusát, és hetykélkedni kezdett, hogy bizony az a malacz az olból lett ellopva a mi nem virtus ő futva a tarlón szokta elfogni, mint agár a nyulat. Peti eleinte kutyába sem vette ezt a cigány dicsekvést, de egyszerre csak el hagyta galamb epéje és úgy vágott a Danaidák hordójára emlékeztető réz üstöt a Peti a másik fejéhez, hogy menten ellepte a vér. Alig látta meg azonban a vért, vérszomjássá vált és olyan czifra verekedést rögtönöztek a malaczfiak, hogy a csendőrségnek kellett beavatkozni. A csendőrök a virtuskodókat nyomban elfogták és értesítették a fővárosi rendőrséget az incenzirozott görög-török háborúról. A nagyhatalmak beavatkozása után a helyszínen megjelent kíváncsi tömeg az esemény fölött napirendre tért. Az egész banda — mint halljuk — koterbe került, hol gondolkozhatnak azon, hogy minő következménye lehet a cigány virtusnak.

Adomány.

Dr. Bókay Árpád a hét elején 2 darab császári vert aranyat, a lőrinczi népliget hasznóbérlete díját küldötte Winkler Imre állami elemi iskolai igazgatónak azon kéréssel, hogy azzal a lőrinczi iskola legkiválóbb előmenetelt tanúsított két növendékét jutalmazza. Jövő számban fogjuk hozni a boldog jutalmazottak neveit, kiknek ez a jutalmazás hosszú időre serkentés lesz, a többieknek pedig például szolgál, hogy a szorgalmas tanulással karöltve jár a jutalmazás. A nemeslelkű adakozónak kegyességéért hálás köszönet.

Szinészet.

Mult számunkban megemlékeztünk már arról, hogy Báródy társulatával utra készül. El is bucsuztunk már hasábjainkon ettől a derék szintársulattól, mely oly sok kellemes estével szórakoztatta a közönséget. Midőn tehát újpesti szezonjukhoz sok szerencsét kívánunk, fájó kebellet veszünk ismételten bucsut tőlük és arra kérjük, hogy tartsanak meg egyenkint és összesen olyan kedves emlékekbe; a minőt részünkről kiérdemelték. Hogy családással és üres zsebbel távoznak arról a mostoha körülmények számoljanak be, mert mi eléggé ostoroztuk, sokszor kiméletlenül is a közönség közönyös magatartását a magyar színészet iránt, de eredményre nem vezetett. A jóindulat vezérel mindenkor a nemzeti művelődés felkent apostolai iránt a sajtót, de a jelen esetben a jóindulat hajótörést szenvedett a közönségnek megmagyarázhatatlan magatartásán.

Császnek Lajos

fűszerkereskedő

Kispesten, Üllői-út

Mindennemű *fűszer, liszt, só, dara, és hüvelyes vetemények*
szolid árban és pontos kiszolgálással.

Ajánlja *hamisítatlan zamatos bucskai borait. Fehér bor*

30 kr. Schiller bor 28 kr.

5 liternél házhoz szállítva.

Megrendelések gyorsan eszközöltnék.

Egy jó erkölcsű
jó családból származó fiu
tanonczul felvétetik.

Tárnok Árpád

épület- és diszmű-bádogos műhelyében.

Egy tanoncz

felvétetik

Nasinszky Ödön

fűszerkereskedőnél

Soroksáron, Fő-út 165. szám.

LENKEI MÁRTON

czukrász

Kispesten, Üllői-út

Ajánlja *kitünő készítményű*

czukor süteményeit, tortáit és
hűsítőit.

Megrendelések, *névnapra, la-*
kodalokra, keresztelőkre és
egyéb alkalmakra jutányosan
elfogadtatnak.

Fagylalt és jegeskávé min-
dennap kapható.

Nagy
verseny
tekézés.

Verseny-tekézés értékes díjakkal!!!

Nagy
verseny
tekézés.

Van szerencsém a teke sport kedvelők figyelmébe ajánlani állandóan gondozott, a modern igényeknek teljesen megfelelő teke-pályámat, melyet **vasár- és ünnepnapon** a közönség szolgálatára bocsájtok.

F. hó 29-étől, Péter Pál napjától kezdve szent István napjáig nagy díjtekedobás a következő értékes tárgyakra.

I. díj	egy zenélő automata	értéke: 160 frt.
II. »	» arany óra	» 60 »
III. »	» opál gyűrű	» 30 »
VI. »	» hektóliter finom bor	» 20 »

Három dobás 20 krajczár.

Kitünő ételekről és italokról gondoskodva van.

Hazafias tisztelettel

STEFÁN JÁNOS,

vendéglős.

Nagy
verseny
tekézés.

Nagy
verseny
tekézés.